

ДАМЯН ДАМЯНОВ
СЛЕД ТОЛКОЗ ДНИ ЧЕРНИ И
НОЩИ...

chitanka.info

След толкоз дни черни и ноци, до бяло
нагряти от мъка, която жежи,
аз идвам от ада — главня изгоряла,
запален вик, стенещ гняв: „Още съм жив!“
И още ме има! И още съм тука —
напук на душмани, на тъмни души,
на камък не джама — душата ми пукнал
със дупка несрастваща... Още съм жив!
Още по тази земя грешна щъкам
с товара си, който от мен по-тежи,
под който издъхвам, додето го мъкна,
но който с гласа ми пей: „Още съм жив!“
Не сте ме убили, нещастници празни!
Не сте ме сразили с одумки-лъжи!
Ще съществувам и ще ви лазя
по нервите тънки: „Още съм жив!“
Ще идвам в съня ви — вампир — да ви стряскам!
...Не дойда ли някоя ноц, онемял,
не ви ли събудя с юмрук (или с ласка!),
елате при мен със разплакани маски
да проверите дали съм умрял.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.